

עמ"ת 2988/06/14 - מדינת ישראל נגד ס ה

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 2988-06-14 מדינת ישראל נ' ה(עציר)

בפני	כב' השופטת תמר נאות פרי
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ס ה

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט השלום בחיפה (כבוד השופטת עדוי) מיום 1.6.14 במסגרת מ"ת 33391-03-14.

השתלשלות העניינים ארוכה עד מאוד ואשתדל לתמצת אותה ככל האפשר. המשיב נעצר ביום 15.3.14. בכתב האישום שהוגש נגדו נטען כי הוא תקף בשעות אחר הצהריים פעמיים את המתלוננת שעמה היה בקשר זוגי כארבעה חודשים. נטען כי בתחילת היום הוא סבר כי המתלוננת מנהלת קשר עם רופא הנשים שלה וכעס עליה. למשמע כעסו עזבה המתלוננת את הדירה ששם שהו השניים והחליטה לנתק עמו את הקשר. המשיב איתר אותה ברחוב ירק לעבר רכבה, נכנס לרכב ונטל את מפתחות הרכב. בתגובה המתלוננת כינתה אותו בביטוי גנאי ואז הוא תקף אותה באופן שבעט בחוזקה בין רגליה ופגע באיבר מינה. המתלוננת צעקה ואז הנאשם תקף אותה שוב כאשר בעט בה בחוזקה בגבה והותיר על גופה חבלה של ממש באזור עצם הזנב. לאחר מכן נפלה המתלוננת על הקרקע והמשיב מנע מאנשים מסביב להגיש לה עזרה. עקב האמור יוחסה לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש.

בשלב הראשון, ביום 8.4.14 הוגש תסקיר של שירות המבחן שם פורט שלמשיב יש אובססיה לגבי המתלוננת, כי הוא חווה כלפיה כעס ורגשות נקמה. עוד צוין שהמשיב סובל מבעיית אלכוהוליזם וכי הוא ביקש משורות המבחן לשקול את האפשרות לשלב אותו בחלופה טיפולית לצורך גמילה.

עמדת שירות המבחן הייתה שלא ניתן להמליץ על חלופה טיפולית.

ביום 16.4.14 התקיים דיון בבית המשפט קמא ונחקרו מפקחים פוטנציאליים לצורך בחינת חלופה של מעצר בית - אביו, אמו ואחותו של המשיב. בית המשפט קבע כי האחות אינה יכולה לשמש כמפקחת מחמת העובדה שהיא יצרה קשר עם המתלוננת. לגבי האמא והאבא, בית המשפט קבע כי "אין לו בעיה עם המפקחים" אך כי יש קושי לגבי המפוקח, דהיינו המשיב. בהתאם הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים.

ביום 27.4.14 התקיים דיון בערר שהוגש לגבי ההחלטה דלעיל. מצאתי לנכון לקבוע באותו הליך כי יש להשיב את התיק לבחינת שירות המבחן שכן הוא לא בדק את החלופה הביתית אלא רק את החלופה הטיפולית, היות וזו הייתה ההצעה שעל הפרק באותה עת.

ביום 14.5.14 הוגש תסקיר משלים ראשון. בתסקיר קיימת התייחסות מקיפה ליחסים שבין המשיב לבין המפקחים המוצעים, בני המשפחה ועוד. במהלך הריאיון בשירות המבחן, שאלה קצינת המבחן את המשפחה אם הם מודעים למצבו הנפשי של המשיב, שכן, לפניה היה מסמך לגבי מחלת הסכיזופרניה, ממנה הוא סובל לכאורה, והיא הופתעה לשמוע שבני המשפחה לא מודעים לנתון זה.

באותו תסקיר צוין כי יש סימני שאלה לגבי יכולתם לשמש כמפקחים, כי הם אולי לא יוכלו להתמודד עם המשיב במצבי כעס ותיסכול, וכי הם לא מהווים גורמים סמכותיים תקשו להציב גבולות.

שירות המבחן לא ממליץ על חלופת המעצר, אלא על בדיקה פסיכיאטרית.

ביום 18.5.14 התקיים דיון נוסף ובמהלכו ביקש ביהמ"ש קמא שיוכן תסקיר נוסף כאשר הוא מפנה ארבע שאלות מאד ממוקדות לשירות המבחן בכל הנוגע לחלופה הביתית שעל הפרק לאור מכלול הנתונים כמפורט מעלה. בנוסף התבקשה בדיקה פסיכיאטרית. ביום

ביום 29.5.14 הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית אשר בה נקבע כי המשיב אינו נמצא במצב פסיכוטי היום, לא היה ככל הנראה במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה שמוחסת לו וכי אין מניעה להמשיך בהליכים לגביו.

באותו יום, הוגש גם תסקיר משלים נוסף של שירות המבחן, אשר מציין כי ללא שהוא יוכל לעיין בחוות הדעת הפסיכיאטרית, אזי, שהוא לא יוכל להשלים את מלאכתו בכל הנוגע להערכת המסוכנות והערכתה של החלופה שהוצעה. מצוין כי המשיב נמצא במעצר מזה זמן ממושך מאד (כחודשיים וחצי) כי המעצר הביא אותו לתובנות באשר לצורך בטיפול בכל הנוגע להתנהלותו למול המתלוננת ובכל הנוגע לבעיית השתייה. וכי, הוא מצוי בפתחה של תפנית וסביר שהוא ישקיע מאמץ בקיום תנאי השחרור. עדיין בסופו של התסקיר אין המלצה בכל הנוגע לחלופה שהוצעה.

ביום 1.6.14 ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של המשיב - היא ההחלטה נשוא הערר הנוכחי.

בהחלטה קבע בית המשפט מחמת הנימוקים שהוא פירט בעמ' 18 כי ניתן להסתפק בחלופת המעצר אשר הוצעה.

בהודעת הערר טוענת המדינה/העוררת כי לא ניתן להסתפק בחלופה כאמור, וכי יש להורות על מעצר עד תום ההליכים. המשיב סומך ידיו על החלטתה זו האחרונה של כבוד השופטת קמא.

לאחר שקלתי את טענות הצדדים עמדתי כי דין הערר להידחות.

המדובר במקרה שעבר תהפוכות שלא לומר עליות ומורדות, אך נדמה לי כי כיום, כמעט שלשה חודשים לאחר ביצוע העבירה הנטענת, ניתן לקיים את מצוות המחוקק ולהסתפק בחלופת מעצר שעה שניתן להסתפק בחלופה.

ראשית, אפנה לכך שההתנהלות של המשיב כלפי המתלוננת אכן נובעת מהאובססיביות שהוא פיתח כלפיה אם כי יתכן מאד שאובססיביות זו מעומעמת במובן מסוים לאור פרק הזמן הממושך שהוא נמצא כבר במעצר ובנתק מהמתלוננת.

שנית, המדובר במשיב ללא כל עבר פלילי, יליד 1972 ויש לדברים משקל הן בכל הנוגע לעובדה שלמרות התמכרותו בדרגה מסוימת לאלכוהול הוא לא הסתבך עם הרשויות עד כה, והן בכל הנוגע לעובדה שההסתבכות הנוכחית ממוקדת ומלמדת על מסוכנות קונקרטיה כלפי המתלוננת.

שלישית, המפקחים, שני הוריו, אמנם הוגדרו על ידי שירות המבחן ככאלה שיתקשו להציב מלפניו גבולות, אך אני סבורה שהנימוקים לכך נעוצים בקשרים הרופפים שהיו בינו לבינם עקב קשריו עם המתלוננת בעבר. יכול מאד להיות שעתה כאשר תוטל עליהם מלאכת הפיקוח הם יוכלו לעמוד במשימה, וזאת למרות המשקעים מהעבר ולמרות העובדה שהם לא היו מודעים לכך שיתכן והמשיב סובל ממחלה בהיבט הנפשי שדורשת טיפול.

המפקחים כשלעצמם הותירו רושם טוב על בית המשפט קמא, והם אנשים נורמטיביים וכך גם ציין שירות המבחן. העובדה שהם מתגייסים כעת בניסיון לסייע למשיב יכולה ללמד על כך שהם יוכלו לשמש כמפקחים כאשר יש לזכור שתפקידם הוא אך ורק למנוע מהמשיב לצאת ממעצר הבית

ולדווח למשטרה במקרה והוא מפר תנאי זה. הם אינם אמורים למנוע ממנו שתיה חריפה או לדאוג לכך שהוא יתמיד בטיפול בהיבט זה בשלב הזה.

רביעית, החלופה המוצעת הינה בביתם של ההורים בעוספיה ואילו המתלוננת מתגוררת בבסומת טבעון או בחילף, מקום שמרוחק יחסית מעוספיה במובן שכלל שהמשיב ירצה לצאת ממעצר הבית ולנסוע אליה על מנת לפגוע בה חס וחלילה, המדובר בלפחות חצי שעה נסיעה וניתן למנוע זאת אם אכן המפקחים יתקשרו למשטרה כפי שהם מתחייבים.

חמישית, לתנאי המעצר יש להוסיף אזוק אלקטרוני בביתם של המפקחים אשר מהווה נדבך נוסף ביכולת לפקח על המשיב ולהבטיח שהוא לא יצא ממעצר הבית ולא יפגע חס וחלילה במתלוננת פגיעה נוספת.

אני ערה לכך שבתי המשפט בדרך כלל נוטים לאמץ את המלצות שירות המבחן וכי במקרה דכאן אין בפנינו המלצה חיובית ואולי אף ניתן לומר שבשלב מוקדם יותר ההמלצה הייתה שלילית.

אלא שהקביעה הסופית של שירות המבחן טרם ניתנה ודומה ששירות המבחן מתקשה לסיים את מלאכתו למרות חלוף הזמן.

בנוסף יש לזכור ששיקול הדעת הסופי מסור לעד בידיו של בית המשפט ואף המלצה שלילית (או המלצה ספק שלילית) אינה מחייבת. בית המשפט במקרה זה הפעיל את שיקול דעתו כמה וכמה פעמים בכל הנוגע לעניינו של המשיב. לא הסתפק בחלק מהנתונים אלא בחן שוב את המכלול ולשיטתי, למרות חומרת העבירה, בהעדר כל עבר פלילי ולאור

הזהות של המפקחים - ניתן להסתפק בחלופה כפי שקבע בית המשפט.

אשר על כן, אני דוחה את הערר למעט הוספת האזוק האלקטרוני אשר התקנתו תהווה תנאי לשחרור.

אני מודעת אף לכך שעסקינן בערב חג השבועות והתקנת האזוק עלולה לגרום לדחיית השחרור בפועל, אך לא מצאתי לנכון להורות על שחרור ללא האזוק בנסיבות.

ניתנה היום, ד' סיוון תשע"ד, 02 יוני 2014, בנוכחות הצדדים.

חתימה